

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

קורי העכביש

ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?
(והנמשל מובן).

ואחר-כך אמר לו: העקר הוא הדבור. שעל ידי
הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות.
ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה,
אבל העקר הוא הדבור.

ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם
לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים
מה שבלבו. וכל זה מחמת בושה וכבודת שלו שאין
לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא
רוצה לכבש בדבורו מלחמה (נ"א: חומה) חזקה
שהוא מלחמת היצר, ועכשו פשהוא סמוך לדבר,
ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור,
ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע
חס ושלום מלדבר? כי הלא המניעה הזאת נחשבת
לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר
בדבורו.
(שיחות הר"ן רל"ב)

שמעתי מפי הנ"ל שפמה פעמים נכנס אליו ורצה
לדבר עמו. ולא היה יכול לפתח פיו לדבר לפניו
מה שבלבו. ופעם אחת היה עומד ומשמשו, והיה
בדעתו לדבר עמו מיד, אבל לא היה יכול לפתח פיו
כלל. ואחר כך צנה רבנו ז"ל שיושיט לו מנעליו
לנעלם לכבוד שבת. כי היה אז אחר יציאה
מהמרחץ בערב שבת. ואז בעת שהושיט לו
מנעליו ענה רבנו ז"ל מעצמו

ואמר לו: תרגיל עצמך לדבר לפני השם יתברך ואז
תוכל אחר כך לדבר עמי גם כן. אחר-כך בעת
שזכה לדבר עמו, אז כשנכנס אליו ורצה גם כן
לדבר והיה קשה עליו מאד לדבר.

ענה רבנו ז"ל ואמר:

גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך
כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי
עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י' - מבערגיר ועני (8)

והרוצח לקח את הבת הקיסר וידע,
שבודאי ירדפו אחריו. והלך מן הספינה
וטמן עצמו עמה בבור שהיה בו מי גשמים,
עד שיעבר הרעש,

ואת המאטראסין של הספינה צנה, שתכף
ומיד יחתכו האנקירס ויברחו מיד, כי
בודאי ירדפו אחריהם, ובודאי לא יהיו
רובים אל הספינה מחמת הבת קיסר, שהם
סבורים, שהיא שם בספינה, רק שירדפו
אתכם, ועל כן תברחו מיד. ואם ישיגו
אתכם - ישיגו, מה בזה? פדרך הרוצחים,
שאינם משגיחין על עצמן כלל.

וכן היה, שנעשה רעש, ורדפו תכף
אחריהם, אך לא מצאוה שם.

והרוצח החביא עצמו עמה בבור של מי
גשמים, והיו מנחמים שם. והיה מפחיד
אותה, שלא תצעק, שלא ישמעו בני-אדם,
והיה אומר לה: אני מסרתני נפשי בשבילך
כדי לתפסוך, ואם אפסיד אותך, אין חיי
נחשבים אצלי כלום מאחר שכבר את בידי,
אם אחזור ואפסיד אותך ותמנעי ממני, אין

פעם אחת באתה אצלו, והלך ופתח לה
החדר, שהיו עומדים שם הצפרים של זהב
וכו', וראתה, שהוא חדוש נפלא. ורצו גם
האחרים, הינו החיל לכנס, ואמר: לאו לאו!
זה איני מראה לשום אדם, רק אליך שאת בת
הקיסר, אבל לאחרים איני רוצה כלל.

ונכנסה היא בעצמה. והלך גם הוא אל
החדר ונעל הדלת, ועשה כפשוטו, שלקח
שק והניחה בעל-פרחה בתוך השק, ופשט
ממנה מלבושיה והלבישם את מאטראס
אחד וכסה פניו ודחפו לחוץ ואמר לו: לך!
והמאטראס הזה הוא אינו יודע כלל מה
נעשה עמו, ותכף שיצא לחוץ ופניו מכסה,
והחיל לא ידעו, והתחילו לילך עמו מיד,
כמדמה להם שזאת היא הבת הקיסר.

והוא (הינו המאטראס) הולך עם החיל
שהולכיהו, ולא ידע היכן הוא כלל, עד
שבא לשם, לחדר שהיתה הבת קיסר
יושבת שם, וגלו פניו וראו שהוא
מאטראס. ונעשה רעש גדול (ואת המאטראס
טפחו על פניו היטב היטב ודחפוהו, כי הוא אינו
חייב, כי לא ידע כלל).

(מכאן ולהלאה נדבר על הבת קיסר בלשון זכר, כי בלשון זה ספר רבנו, זכרונו לברכה, מחמת שהרוצח הלביש אותה כמו זכר).

ובא ריח סערה ונשא הספינה אל הספר ושבר את הספינה, ובאו אל אותו הספר שהיה מדבר הנ"ל, שהיה שם הבחור הנ"ל. **בבואם לשם, והגזלן היה בקי בדרכים כדרכם וידע, שכאן הוא מקום מדבר, שאין מגיעים הספינות לכאן, על כן לא היה מתירא כאן משום אדם, והניחה והלכו (הינו הרוצח ובת הקיסר) זה לכאן וזה לכאן לבקש להם אכל, ונתרחק מן הגזלן,**

והגזלן הלך בדרכו וראה, והנה אינה אצלו. והתחיל לצעק אליה, והיא ישבה עצמה, ולא השיבה לו. (כי אמרה) מאחר שסופי יהיה שימכר אותי, למה לי להשיב לו? ואם יחזור ויגיע אצלי, אשיב לו, שלא שמעתי, בפרט כי אין רצונו להרגני, כי הוא צריך למכר אותי; ולא השיבה אותו, והלכה להלן. והוא, הגזלן, מחפש אנה ואנה, ולא מצאה, והלך להלן, ולא מצאה, ומן הסתם אכלוהו חיות רעות.

חיי נחשבים אצלי מאומה כלל, על כן תקף שתתני צעקה, אחנק אותך מיד, ויעבר עלי מה, כי איני שוה בעיני כלום.

ותירא לנפשה מפניו (הינו הבת קיסר היתה יראה לצעק מפני אימת הרוצח). אחר-כך יצא משם עמה והולך אותה בעיר, והיו הולכים והולכים, ובאו למקום אחר, והבין, שגם שם מחפשים, והחביא עצמו עמה עוד במקוה,

וכן יצא משם, והלך והחביא עמה עוד במקום אחר, עד שהיה מחביא עצמו עמה בכל השבעה מקומות, שהחביא הפערגיר עם אמה, כנ"ל, שהם השבעה עדים הנ"ל (הינו שבעה מיני מים, שהם בור ומקוה ומעין וכו' כנ"ל) עד אשר בא אל הים.

וחפש שם למצא על כל פנים ספינה קטנה של צידי דגים כדי לעבר עמה, ומצא ספינה, ולקח את בת הקיסר. והוא לא היה צריך אותה, כי היה סריס כנ"ל,

אך היה רוצה למכרה לאיזה מלך, והיה מתירא פן יתפסו אותה ממנו. והלך והלביש אותה בבגדי מאטראס, ונדמית לזכר. ועבר עמו בים.

שאלות לחידודא

בחן 38א:

מעשה י' מבערגיר ועני' (8)

- בשני מקומות בבור ובמקוה
- 1. איזה בגדים הלביש הרוצח את בת הקיסר?
  - בבגדי מלכותה ונדמית למלכה
  - בבגדי מאטראס ונדמית לזכר
  - בבגדים קרועים ונדמית לעני
- 2. מה קרה עם הספינה בדרך?
  - הגיע רוח סערה ושבר הספינה
  - נתהפכה הספינה
  - באו גזלנים ושדדו אותם
- 3. להיכן הגיעו הרוצח עם הבת קיסר כשירדו מהספינה?
  - למדבר שממה
  - למדבר שהמלך היה שם
  - למדבר שבן הבערגיר היה שם
- 4. מה עשתה הבת קיסר כשהגזלן (הרוצח) צעק אליה?
  - השיבה לו
  - לא השיבה לו
  - התחבאה מתחת לעץ
- 5. האם למדת את המעשה השבוע?
  - כן
  - לא
  - חלק

- א. מה הראה הרוצח לבת הקיסר כשהגיעה אליו באחד הפעמים?
  - הראה לה כלי כסף שהיה לו שם בחדר
  - הראה לה הצפרים של זהב שהיה בחדר
  - שתי התשובות נכונות
- ב. מה עשה הרוצח כשנכנס לבדו עם בת הקיסר בחדר?
  - הניח את בת הקיסר בעל כרחו בתוך שק
  - פשט ממנה מלבושיה והלבישם את מאטראס (מלח) אחד וכסה פניו
  - שתי התשובות נכונות
- ג. מה עשו למאטראס אחרי שגילו שהוא היה במקום הבת קיסר?
  - שלחו אותו למרחוק
  - הרגו אותו
  - טפחו על פניו היטב היטב ודחפוהו
- ד. היכן נטמן הרוצח עם בת הקיסר בתחילה?
  - בבור עם נחשים ועקרבים
  - במקוה
  - בבור שהיה בו מי גשמים
- ה. בכמה ובאיזה מקומות הטמין עצמו הרוצח עם הבת קיסר?
  - בשבעה מקומות, בבור במקוה במערות בשדות ביערות במדברות בנחלים
  - בשבעה מקומות של מים, בבור במקוה באגמים במעין בנחלים בנהרות בימים

בעזמת המעשה

מה חיפש הרוצח - והאם מצא?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

בהמשך המעשה: על מי עוד מוזכר שהוא "רוצח"? ובאיזה עוד מעשה מוזכר "רוצח"?

בן הבערגיר אמר על המלך העני "ואמר: זה הרוצח!"

במעשה של הבעל תפילה פת אחרת אמרו, שאין הכבוד עקר התכלית, וחקרוו שעקר התכלית הוא רציחה.

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com